

พระราชบัญญัติอาวุชบับนแดเครื่องกระสุนปืน

รัตนโกสินทร ศักราช ๑๙๑๑

มีพระบรมราชโองการ ใน พระบาท สมเด็จพระปรเมนทร มหาอริยราช
 พระมวงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ สั่งว่า อาวุชบับนเป็น อาวุธ
 อันร้ายแรง สามารถที่จะทำอันตรายต่อชีวิต แลร่างกายแก่บุคคล
 ได้โดยง่าย แลเป็นของที่ต้องห้ามมิให้ผู้ใด นำเข้าใน พระราช
 อาณาจักร เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาต แต่บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้
 มี อาวุชบับนได้ บางคน มักจะซื้อ ขาย แลก เปลี่ยน อาวุชบับน นั้น ต่อ ๆ ไป
 แลเมื่อ อาวุชบับน นั้น ตกไปยังบุคคลบาง จำพวก ที่ไม่สมควร จะให้ มี อาวุช

พระบรมราชโองการ

ปืนนั้นได้ ก็จะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่าง ๆ เช่น การประทุษร้าย
ต่อชีวิต แลร่างกายต่อกัน เป็นต้น จึงเป็นการสมควร จะวางระเบียบ
การอนุญาตให้แก่มุขที่ จะทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้ำ ขาย อาวุธปืน แล
เครื่องกระสุนปืน แลอนุญาตให้ผู้ที่ จะซื้อ, ส่ง, หรือ มี อาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืนได้ ในพระราชอาณาจักร ตามสมควร

จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา พระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้
หมวดที่ ๑

ว่าด้วยนามและการใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ อาวุธปืน แลเครื่องกระสุนปืน รัตนโกสินทร
ศีก ๑๓๑๑ นี้ ให้มีนามได้ อย่างย่อว่า “พระราชบัญญัติปืน ร.ศ. ๑๓๑๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้สำหรับ มณฑลกรุงเทพฯ ตั้งแต่
วันที่ ๑ ตุลาคม รัตนโกสินทรศีก ๑๓๑๑ เป็นต้นไป แต่เมื่อจะใช้ใน
หัวเมือง หรือ มณฑลอื่น เมื่อใด จะได้ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใน
หนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญ

มาตรา ๓ ให้เสนาบดีเจ้านาย ซึ่งเป็นผู้รักษา พระราชบัญญัตินี้ มี
อำนาจ ออกกฎต่าง ๆ เพื่อวาง ระเบียบ การให้ดำเนินไป ตาม พระราช
บัญญัติ แลกำหนด อัตราค่าธรรมเนียม ออกใบอนุญาต เมื่อ กฎ นั้นได้ รับ
พระราชทาน พระบรมราชานุญาต แลได้ ประกาศใน หนังสือราชกิจจา
นุเบกษาแล้ว ให้ ถือว่าเป็น ส่วน หนึ่ง ของ พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ คำบาง คำซึ่งจะ กล่าวต่อไปนี้ ถ้าแม้ว่าไม่เป็นการขัดขวาง ต่อคำหนึ่ง คำใดใน พระราชบัญญัตินี้ โดย เฉพาะ แล้ว ให้หมายความว่า

(๑) คำว่า "อาคาร^๗บน" นั้น ให้หมายความว่า อาคาร^๗บนทุกชนิดที่^๗ใช้^๗ยัง^๗ได้ แต่ตลอด ถึง ส่วน หนึ่ง ส่วน ใด ของ อาคาร^๗บน

(๒) คำว่า "เครื่อง^๗กระตุ้น^๗" นั้น ให้หมายความว่า กระตุ้น^๗แตก^๗กระตุ้น^๗โต^๗ หรือ กระตุ้น^๗ที่^๗คล้าย^๗คลึง^๗กัน^๗นี้^๗อย่าง^๗หนึ่ง^๗ ดิน^๗บน^๗หรือ^๗ดิน^๗ระเบิด^๗แต่^๗ตลอด^๗ถึง^๗ส่วน^๗ต่าง^๗ๆ^๗ ของ^๗กระตุ้น^๗บน^๗ เช่น^๗ชนวน^๗หรือ^๗ปลอก^๗กับ^๗สิ่ง^๗ของ^๗ทุก^๗สิ่ง^๗ทุก^๗อย่าง^๗ ซึ่ง^๗ใช้^๗ใน^๗การ^๗ยิง^๗บน^๗แต่^๗การ^๗ระเบิด^๗นั้น^๗ด้วย

(๓) คำว่า "เสนาบดี^๗เจ้านา^๗ที่^๗" นั้น ให้หมายความว่า เสนาบดี^๗กระทรวง^๗มหาด^๗ไทย^๗ เสนาบดี^๗กระทรวง^๗นคร^๗บาล^๗ แต่^๗เสนาบดี^๗กระทรวง^๗พระ^๗คลัง^๗มหา^๗สมบัติ^๗

(๔) คำว่า "เจ้าพนักงาน" นั้น ให้หมายความว่า บุคคล^๗ซึ่ง^๗เสนาบดี^๗ตั้ง^๗ให้^๗มี^๗หน้าที่^๗ทำการ^๗ตาม^๗ความ^๗ใน^๗พระราช^๗บัญญัติ^๗ หรือ^๗ส่วน^๗ของ^๗พระราช^๗บัญญัติ^๗นี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่สำหรับ

(๑) อาคาร^๗บน^๗หรือ^๗เครื่อง^๗กระตุ้น^๗บน^๗ใน^๗เรือ^๗เดิน^๗ทะเล^๗ซึ่ง^๗เป็น^๗ของ^๗ประจำ^๗สำหรับ^๗เรือ^๗มี^๗ไว้^๗ตาม^๗ขรรคม^๗ตานั้น

(๒) ชาวอุษบั้น แดเครื่อง กระสุน บิน ที่ นำเข้ามากัด นำ ออกไป กัด ทำ ชน กัด ช้อ ชาย กัด ถ้อ หรือ เป็น เจ้า ของ ชาวอุษบั้น เครื่อง กระสุน บิน กัด แม้การ ที่ เป็น ไป นั้น โดย คำสั่ง ของ รัฐบาล หรือ ตาม คำสั่ง ของ ผู้ หนึ่ง ผู้ใด ที่ เป็น เจ้าพนักงาน ของ รัฐบาล แต่ ทำการ ตาม นำที่ ราชการ

(๓) ชาวอุษบั้น ดำหรับ การ กิฟ้า ซึ่ง มี ได้ ใช้ ดิน ระเบิด หรือ ยา ซึ่ง

• คล้าย ดิน ระเบิด

(๔) ชาวอุษบั้น ซึ่ง มี ใจ ดำหรับ เป็น เครื่อง พิพชภณัฑ์

(๕) การ ทำ แดการ ชาย เครื่อง ดอกไม้เพลิง แต่ ผู้ ที่ ทำ หรือ ชาย

• นัน ถ้า ทำ การ ตั้ง อยู่ ใน กรุง เทพ ๆ ต้อง จด ทะเบียน ชื่อ ตัว แดที่ ทำการ นัน ต่อ ผู้ บังคับการ กรม กอง ตระเวน กรุง เทพ ๆ หรือ เจ้า กรม อำเภอ ถ้า ตั้ง อยู่ ใน หัวเมือง ต้อง จด ทะเบียน ต่อ ผู้ าร าชการ เมือง ก่อน จึง จะ ทำ การ นัน ๆ ได้

ผู้ ทำ หรือ ผู้ ชาย ดอกไม้เพลิง ที่ ได้ จด ทะเบียน เช่น ว่า มา ใน มาตรา นี้ จะ ใ้ รับ โภ พยาน เป็น คู่ มี อี ดำหรับ การ ที่ ได้ จด ทะเบียน นั้น

หมวด ที่ ๒

ว่า ด้วย การ ห้าม มี ให้ บุคคล มี ชาวอุษบั้น บาง ชนิด

แต่ ห้าม มี ให้ บุคคล บาง จำพวก มี ชาวอุษบั้น

มาตรา ๖ ห้าม มี ให้ ผู้ หนึ่ง ผู้ใด ทำ หรือ ช่อม แฉม หรือ คา ชาย หรือ มี ชาวอุษบั้น เครื่อง กระสุน บิน ใน พระราชอาณาจักนี้ โดยมี ใ้ รับ อนุญาต จาก รัฐบาล

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๑๓๑๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๙ หน้า ๑๒๔

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใด ตั้ง อาวุธ บน เครื่อง กระจันบน เข
มาใน พระราชอาณาจักร์ หรือ ถือนอกจากได้รับ หนังสือ อนุญาต จาก
รัฐบาล

มาตรา ๘ บรรดา อาวุธ บน เครื่อง กระจัน บน อย่าง สำหรับ ใช้แต่ ใน
การ สงคราม เช่น บน ใหญ่ บน กัด เครื่อง กระจัน สำหรับ บน ชนิด นั้น
ห้ามมิให้ ออกไป อนุญาต หรือ ออก หนังสือ อนุญาต ให้ผู้ ใด ตั้ง เขามา
หรือ ซ้อ หรือ ทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้า ขาย หรือ มี อาวุธ บน เครื่อง
กระจัน บน ดัง กล่าว มาแล้ว นั้น ใน พระราชอาณาจักร์ เปน อัน ขาด

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ ออกไป อนุญาต ให้แก่ บุคคล ที่ จะ กล่าว ต่อไป นี้
เปน เจ้า ของ หรือ มี อาวุธ บน เครื่อง กระจัน บน คือ

๑, บุคคล ที่ ต้อง คำ พิพากษา ให้ มี โทษ สำหรับ ความผิด อย่าง ใด ๆ
ตาม ประมวลกฎหมาย ดักษณอาญา แม้ แต่ ครั้ง เดียว ดัง จะ กล่าว ต่อไป นี้ คือ

มาตรา ๙๗-๑๐๑. ถาน ประทุษัฐร้าย ต่อ พระบรมราชตระกูล
แต่ ขบถ ภายใน แต่ ภายนอก

มาตรา ๑๗๗-๑๘๒. ถาน อังยี แต่ ซ่อง โจร

มาตรา ๒๐๒-๒๐๘. ถาน ปลดอม แปลง เงิน ตรา

มาตรา ๒๔๙-๒๕๓. ถาน ประทุษัฐร้าย ต่อ ชีวิต

มาตรา ๒๘๘-๓๐๐. ถาน ลักทรัพย์, ฉ้อฉล, ชิง, ปล้น, ด้ลัด,
ก๊อชก,

มาตรา ๓๐๔ ถาน ๒

มาตรา ๓๐๖ ถาน ๒ อย่าง ๓๓๖๖

มาตรา ๓๐๘ ถาน ๒ ยก

มาตรา ๓๐๖ ถาน ๒ ยก ทรัพย์ ตน เอง ซึ่ง ต้อง ขาย

มาตรา ๓๐๗ ถาน ๒ ยก ทรัพย์ ที่ เขา เผลอ

มาตรา ๓๐๘ ถาน ๒ ยก ของ ตก หล่น แด ทรัพย์ แม่ผัว

มาตรา ๓๐๙ ถาน ๒ ยก ทรัพย์ ที่ เขา ใจ

มาตรา ๓๑๑ ถาน ๒ ของ โจร

มาตรา ๓๑๒ ถาน ๒ ของ โจร ที่ ชิง หรือ ปล้น

มาตรา ๓๑๓ ถาน ๒ ของ โจร เป็น นิตย

๒, บุคคลที่ ต้อง คำ พิพากษา ให้ มี โทษ สำหรับ ความผิด อย่างใด ๆ ตั้งแต่ สอง ครั้ง ขึ้นไป ใน ระหว่าง ห้า ปี นอก จาก ที่ กล่าว มา แล้ว ใน ๑ แด นอกจาก ความผิด ถาน ๓๑๒

๓, บุคคลที่ มี อายุ ไม่ เกิน กว่า สิบหก ปี

๔, บุคคลที่ วิกลจริต อัน เกิด แต่ พยาธิ

๕, บุคคลที่ พุฒสภาพ ซึ่ง ไม่ สามารถ จะ ใช้ อาวุธ บน ได้

๖ ภิษุ สัมณ

มาตรา ๑๐ ห้าม มี ให้ ออก เบ อนุญาต ให้ แก่ บุคคลที่ จะ กล่าว ต่อ ไป เป็น ผู้ ทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค่า ขาย อาวุธ บน เครื่อง กระสุน บน ก่อ

(๑) บุคคลจำพวกที่กล่าวมาแล้วในมาตรา ๙

(๒) บุคคลซึ่งต้องรับพระราชอาญาอย่างใด ๆ ตามพระราชบัญญัติ
มากกว่าครั้งหนึ่งขึ้นไปในระหว่างเวลาสามปี

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยการอนุญาตให้บุคคลบางจำพวก
มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนได้บางชนิด

มาตรา ๑๑ กิจการออกหนังสืออนุญาต สำหรับให้ มีอาวุธปืนติดน
ในกรุงเทพฯ เป็นหน้าที่ของ ผู้บังคับการ กรมกองตระเวน หรือ เจ้ากรม
อำเภอ ถ้าหัวเมือง เป็นหน้าที่ของ ผู้ว่าราชการเมือง

มาตรา ๑๒ หนังสืออนุญาตให้ มีอาวุธปืนติดน จะออกให้แก่
เฉพาะ สำหรับการ บังคับตัว หรือ สำหรับยิงสัตว์ป่า และจะออกให้
เฉพาะแก่ บุคคลที่ ประพฤติเรียบร้อย และมีชื่อ เสียงตั้ง

มาตรา ๑๓ บุคคลผู้ใด ที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน อยู่แล้ว ก่อน
ใช้พระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้น จะต้อง ยื่นเรื่อง รวบรวม ขอใบ อนุญาต สำหรับ
อาวุธปืน ภายใน เวลา สาม เดือน นับตั้งแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้
แต่ต้อง หาโอกาส นำอาวุธปืน มาให้เจ้าพนักงาน ทำ เครื่องหมายใน เวลา
สมควร ตามแต่เจ้าพนักงาน จะ กำหนดให้

มาตรา ๑๔ อาวุธปืน ที่เจ้าพนักงานได้ ทำ เครื่องหมาย แล้วนั้น จะ
ได้ ออกใบ อนุญาต สำหรับปืน ทุกกระบอก แต่ใบ อนุญาต นั้น ให้ ใช้ ได้
มีกำหนด สามปี เมื่อ พ้นกำหนด แล้ว ต้อง มา ขอใบ อนุญาต ใหม่

มาตรา ๑๕ หนังสืออนุญาตสำหรับซื้อ หรือ ตั้ง อาวุธปืน เข้ามาใน
พระราชอาณาจักร ได้นั้น ให้ มีกำหนด เวลาใช้ ได้ภายใน หก เดือน
นับตั้งแต่วันที่ ออกหนังสือ อนุญาต

มาตรา ๑๖ หนังสือ อนุญาต ที่ กล่าว มา แล้ว นั้น ผู้ถือ จะโอน ให้
ผู้อื่นไปใช้ ไม่ได้ เป็น อุทธรณ์

มาตรา ๑๗ อาวุธปืน ที่ มีผู้รับ อนุญาต เฉพาะ ตัว ตั้ง เข้ามาใน พระ
ราชอาณาจักร ได้นั้น จะ ต้อง มี เครื่อง หมาย ของ เจ้าพนักงาน ศุภกากร ทำ
ลงไว้เป็น อักษร แดงเป็น สำคัญ เพื่อให้ตรวจสอบได้

มาตรา ๑๘ เครื่อง หมาย ที่ อาวุธปืน นั้น ต้อง จด ลงไว้ ใน หนังสือ
อนุญาต ด้วย ถ้า เป็น อาวุธปืน ที่ ซื้อ จาก ผู้ที่ ได้รับ อนุญาต ทำการ ค้า
ขาย อาวุธปืน ต้อง ให้ผู้นั้น เป็น ผู้จด ถ้า เป็น อาวุธปืน ที่ ผู้รับ อนุญาต
ตั้ง เข้ามาใน พระราช อาณาจักร ต้อง ให้ เจ้าพนักงาน กรมศุภกากร จด ถ้า เป็น
อาวุธปืน ที่ ซื้อ มา จาก คน สำมัญ ต้อง ให้ผู้ ถือ หนังสือ อนุญาต เป็น ผู้จด

มาตรา ๑๙ ผู้ใด ที่ ได้รับ หนังสือ อนุญาต ให้ มี อาวุธปืน ได้ มีความ
ประสงค์ จะโอน อาวุธปืน ของ คน ให้ แก่ผู้อื่นไป ด้วย ประการใด ๆ ก็นั้น
จะโอน ให้ ได้ แต่ผู้ ที่ ได้รับ โอน นั้น ได้รับ อนุญาต จาก เจ้าพนักงาน ให้ มีบันทึก
ไว้ตาม พระราชบัญญัติ นี้

มาตรา ๒๐ เจ้าของ อาวุธปืน คนใดที่ เจ้าพนักงาน ไม่ ยอม ออกหนังสือ
อนุญาต ให้ ใหม่ทดแทน ฉบับเก่า ต้อง จดการ จำหน่าย ปืน นั้น แก่ผู้หนึ่ง

ผู้ใด ที่ประสงค์จะได้รับใบอนุญาตสำหรับทำรถจักรยานยนต์
เครื่อง กระสุนปืน หรืออาวุธปืนใด ที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้
มีอาวุธปืนไว้ในเวลาอันหนึ่ง นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้
ยอมออกหนังสืออนุญาตให้ใหม่นั้น

มาตรา ๒๑ บุคคลที่นำอาวุธปืน หรือ กระสุนปืน สำหรับตัวมาจาก
ต่างประเทศนั้น • ให้กรมศุลกากร มีอำนาจ ออก ใบอนุญาตให้ผู้ขนมขน
ไว้ได้ชั่วคราว • แต่บุคคลผู้นั้น จะต้อง รับ อด อนุญาต ตามระเบียบแห่ง
พระราชบัญญัติว่าด้วยการติด สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับ อนุญาต
จากกรมศุลกากรนั้น

• หมวดที่ ๔

• ระเบียบ การค้าขาย หรือ ทำ หรือ ซ่อมแซม อาวุธปืน
และเครื่อง กระสุน ปืน ใน พระราชอาณาจัก

มาตรา ๒๒ ผู้ใด มีความประสงค์ จะทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้าขาย
อาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน ให้ขอ อนุญาต ต่อ เจ้าพนักงาน บัญชาการ
ปกครอง ท้องที่ และ ให้ เจ้าพนักงาน บัญชาการ ปกครอง ท้องที่ มีอำนาจ ออก
ใบ อนุญาต ให้ ได้ตามที่ เห็นสมควร • แต่ผู้ ที่ ได้รับ อนุญาต นั้น จะ ตั้ง
อาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน เข้ามา ใน พระราช อาณาจักร ต้อง ขอ หนังสือ
อนุญาต พิเศษ จาก เจ้าพนักงาน บัญชาการ ปกครอง ท้องที่ ต่าง หาก

มาตรา ๒๓ เสนาบดีผู้บัญชาการปกครองท้องที่มีอำนาจที่จะ
จำกัดจำนวนชาวขบถขึ้นและเครื่องกระสุนปืนที่มีผู้ขออนุญาตทำซ่อมแซม
ขึ้นหรือตั้งเข้ามาในพระราชอาณาจักรแต่พอสมควรแก่ความต้องการของ
การค้าขาย

มาตรา ๒๔ ใบอนุญาตนั้นให้ใช้ได้มีกำหนดเวลาดำเนิน เพื่อ
ผู้กำหนดแล้วผู้ถือใบอนุญาตต้องมาขอใบอนุญาตใหม่

มาตรา ๒๕ ใบอนุญาตที่ออกให้ผู้ใดแล้วนั้น จะโอนให้ผู้อื่น
เอาไปใช้ไม่ได้เป็นอันขาด

มาตรา ๒๖ ชาวขบถขึ้นทุกกระบวนที่มีไว้สำหรับการค้าขายดังกล่าว
มาแล้วต้องมีเครื่องหมายของเจ้าพนักงานเป็นสำคัญเพื่อให้ตรวจ
สอดส่องได้ง่าย

มาตรา ๒๗ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำหรือซ่อมแซมหรือค้าขาย
ชาวขบถขึ้นได้นั้น จะขายชาวขบถขึ้นหรือโอนชาวขบถขึ้นที่สำหรับค้าขายนั้น
ให้แก่ผู้อื่นได้ แต่ผู้ที่จะรับซื้อหรือรับโอนนั้น เป็นผู้ที่ได้รับหนังสือ
อนุญาตให้มขึ้นได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำหรือซ่อมแซมหรือค้าขาย
ชาวขบถขึ้นเครื่องกระสุนปืนเช่นว่ามาแล้ว ต้องมีสมุดบัญชีสำหรับจด
รายการให้เห็นได้ว่า ได้ตั้งชาวขบถขึ้นและเครื่องกระสุนปืนเข้ามาในพระ
ราชอาณาจักรมากน้อยเท่าใด และได้ซื้อทำซ่อมแซมและขายชาวขบถขึ้น

เครื่อง กระสุนปืน ขนาด น้อย เท่าใด และ ทั้ง สำหรับ ให้ ตรวจ ดู ได้ ด้วย ว่า ได้ กระทำ โดย ถูก ตรง ตาม พระราชบัญญัติ นี้ หรือไม่

มาตรา ๒๕ เจ้าพนักงาน มีอำนาจ ที่จะ ตรวจ ดู สุ่ม ขาด บัญชี และ อาวุธ ปืน เครื่อง กระสุน ปืน ได้ เสมอ

มาตรา ๒๖ ผู้ ที่ ทำ หรือ ซ่อมแซม หรือ ค้าขาย อาวุธ ปืน เครื่อง กระสุน ปืน คนใด ถ้า รัฐบาล ไม่ ยอม ออก ใบ อนุญาต ให้ สำหรับ ทำการ นั้น ๆ

หรือไม่ ยอม ออก ใบ อนุญาต เปลี่ยน ให้ ใหม่ หรือ ได้ เรียก ใบ อนุญาต กลับ คืน ห้าม ไม่ ให้ ทำ ไม่ ให้ ซ่อมแซม หรือ ค้าขาย อาวุธ ปืน เครื่อง

กระสุน ปืน ต่อไป แล้ว ผู้ นั้น ต้อง จัดการ จำหน่าย บรรดา อาวุธ ปืน เครื่อง กระสุน ปืน

ที่ มี อยู่ มาก น้อย เท่าใด ให้ หมั้น ไป ภายใน เวลา หก เดือน หรือ มี คน ที่ ต้อง ส่ง ไป ให้ พม พระราชอาณาจัก หรือ มี คน ที่ จะ ต้อง รับ เปน ของ รัฐบาล

หมวดที่ ๕

ว่า ด้วย ลักษณะ ความผิด

มาตรา ๓๑ ผู้ใด ได้ รับ อนุญาต ให้ มี อาวุธ ปืน ได้ แต่ ผู้ นั้น ต้อง คำ พิพากษา ให้ มี โทษ ตาม ที่ ก่อไว้ ใน มาตรา ๒๕-๓๐ แห่ง พระราช

บัญญัติ นี้ ให้ เจ้าพนักงาน มีอำนาจ เรียก คืน ใบ อนุญาต แด่ รับ เขา อาวุธ ปืน จาก ผู้ นั้น ได้

มาตรา ๓๒ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำห้องซอมแซม หรือ ทำชาย
อาคารบน และ เครื่อง กระจกบน แล้วนั้น ถ้าผู้นั้น กระทำผิด อย่าง หนึ่ง
อย่างใด คือ พระราชบัญญัตินี้ หรือ คือ กฎหมายอื่น ซึ่ง ต้อง คำพิพากษา
ชั้น ที่ สูง ให้ มี โทษ จำคุก คง หนึ่ง ปี หรือ ซ้ำ ไม่ ได้ หรือ กระทำ ความ ผิด
อย่าง ใด คือ พระราชบัญญัติ นี้ ตั้งแต่ มาตรา ๓๑ ถึง ๓๔ ซึ่ง ต้อง คำพิพากษา
ให้ มี โทษ มากกว่า ครั้ง หนึ่ง ชั้น ไป ใน ระยะเวลา สาม ปี แล้วนับตั้ง
วันที่ มี อำนาจ ที่ จะ เรียกคืน ใบ อนุญาต จาก ผู้นั้น เสีย ได้

มาตรา ๓๓ ผู้ใด กระทำ ความ ผิด อย่าง หนึ่ง อย่าง ใด ดัง จะ ว่า ต่อ
ไปนี้ ต้อง ระวัง โทษ จำคุก ไม่ เกิน กว่า สาม ปี หรือ ปรับ เป็น เงิน
ไม่ เกิน กว่า ห้า พัน บาท หรือ ทั้ง จำ ทั้ง ปรับ ด้วย กัน ทั้ง สอง ส่วน คือ

(๑) นำ หรือ พยายาม ที่ จะ นำ หรือ ซ้อ ชาย มี ถือ ทำ อาคาร
บน และ เครื่อง กระจกบน ตาม ที่ กล่าว มา แล้ว ใน มาตรา ๘ หรือ สัมรู้ เป็น
ใจ ใน การ นี้

(๒) นำ หรือ พยายาม ที่ จะ นำ หรือ สัมรู้ เป็น ใจ ใน การ ที่ นำ
อาคารบน เครื่อง กระจกบน เข้า มา ใน พระราชอาณาจักร โดย มี ได้รับ
หนังสือ อนุญาต ตาม พระราชบัญญัติ นี้

มาตรา ๓๔ ผู้ใด กระทำ ความ ผิด อย่าง หนึ่ง อย่าง ใด ดัง จะ กล่าว
ต่อไปนี้ ต้อง ระวัง โทษ จำคุก ไม่ เกิน หนึ่ง ปี หรือ ปรับ ไม่ เกิน กว่า
สอง พัน บาท หรือ ทั้ง จำ ทั้ง ปรับ ด้วย กัน ทั้ง ๒ ส่วน คือ

(๖) ชายหรือโคธ อารุข บัน ที่มีใช้มีรูปพรรณกล่าวในหนังสืออนุญาตแก่ผู้หนึ่งผู้ใดไป ...

(๗) เป็นผู้ทำหรือค้าขาย ออกไม้เพลิง อยู่แล้ว แต่ไม่จดชื่อตัวแต่ตำบลที่ทำการนั้นในทะเบียนรัฐบรรณ ตามที่บังคับไว้ในพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดกระทำความผิดดังจะกล่าวต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท คือ

(๑) เป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำหรือซ่อมแซม หรือค้าขาย อารุข บัน เครื่อง กระจก บัน แต่ ละเลย มิได้จด ชื่อ ความ ว่า ด้วย อารุข บัน เครื่อง กระจก บัน ที่ ตน ตั้ง เข้า มา ใน พระราชอาณาจักร์ หรือที่ ตน ทำ ชน หรือไปขายไปนั้น ลงใน สมุช บัญชี่ หรือ ละเลย มิได้จด ชื่อ ความ ว่า ด้วย การ ขาย อารุข บัน อย่าง หนึ่ง อย่าง ใด ลง ใน หนังสือ อนุญาต ของ ผู้ ที่ ช้อ อารุข บัน นั้น หรือ จด ชื่อ ความ โดย บกพร่อง

(๒) เป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำหรือซ่อมแซม หรือค้าขาย อารุข บัน เครื่อง กระจก บัน แต่ ปรากฏ ว่า มี อารุข บัน เครื่อง กระจก บัน อยู่ มาก กว่า หรือ น้อย กว่า จำนวน ใน บัญชี่ ของ ตน

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๑๑
เป็นวันที่ ๒๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน